

Justitiedepartementet/
Utrikesdepartementet

2006-09-25

EU-nämnden
Riksdagen

Kommenterad dagordning för ministerrådsmötet för rättsliga och inrikes frågor samt räddningstjänsten (RIF-rådet) i Luxemburg den 5-6 oktober 2006

1. Godkännande av den preliminära dagordningen

Se bifogad preliminär dagordning.

2. Godkännande av A-punktslistan

Det föreligger ännu inte någon A-punktslista.

3. Utvärdering av Haagprogrammet (Ju)

Avsikten med behandlingen i rådet
Informations- och diskussionspunkt

Bakgrund

Europeiska rådet antog den 5 november 2004 det nya femåriga arbetsprogrammet för genomförande av ett område med frihet, säkerhet och rättvisa – det så kallade Haagprogrammet. En handlingsplan för programmets konkreta genomförande antogs av rådet för rättsliga och inrikes frågor i juni 2005. Under det finländska ordförandeskapet skall en halvtidsutvärdering av Haagprogrammet göras. En första diskussion på ministernivå fördes vid det informella rådsmötet för rättsliga och inrikes frågor i Tammerfors den 21-22 september 2006. Diskussionen inriktades då på den möjlighet som finns i EU-fördraget att gå över till omröstning med kvalificerad majoritet och medbeslutande med Europaparlamentet. Ett sådant beslut kan enligt artikel 42 i EU-fördraget - den s.k. passerellen - fattas av rådet med enhällighet på basis av ett förslag från kommissionen. Av diskussionen i Tammerfors framgick att det fanns delade uppfattningar bland medlemsstaterna i frågan, men att en majoritet ändå tycks vara positiv

eller i vart fall beredd att fortsätta överläggningarna om ett användande av passerellen.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar en diskussion om framtiden för samarbetet på området för rättsliga och inrikes frågor.

Sverige ser ett behov av reformer när det gäller beslutsfattandet inom tredje pelaren. Det var ett av skälen till att Sverige, tillsammans med övriga medlemsstater, ställde sig bakom förslaget till konstitutionellt fördrag. Sverige är mot denna grund berett att delta i en konstruktiv diskussion i frågan.

Se vidare i bifogad promemoria.

4. Förslag till förordning avseende ett finansiellt instrument för området skydd och beredskap (civil protection) (Fö)

Avsikten med behandlingen i rådet

Nå en politisk överenskommelse om vissa frågor.

Bakgrund

Kommissionen presenterade den 26 april 2005 ett förslag till förordning för inrättande av ett finansiellt instrument för snabbinsatser vid stora olyckor, katastrofer eller terroristangrepp inom unionen. Förslaget är under fortsatt förhandling i rådsarbetsgruppen PROCIV. Förslaget lägger fast regler för finansiellt stöd till förbättring av unionens beredskap att genomföra gemensamma räddningsinsatser, till höjning av det allmänna riskmedvetandet och till förebyggande åtgärder som kan förhindra eller minska verkningarna av stora olyckor, katastrofer och terroristangrepp. Förslaget avser också att göra det möjligt att finansiera direkta hjälpinsatser från medlemsländerna för att underlätta snabb och effektiv assistans till katastrofdrabbade länder, såväl inom som utanför EU. Förslaget avser perioden den 1 januari 2007 till och med den 31 december 2013.

Förhandlingarna om det finansiella instrumentet är nu inne i slutskedet. Ambitionen är att dessa skall kunna avslutas och behandlas av rådet i december 2006. Ett fåtal olösta frågor kvarstår dock, främst beträffande finansiering av materiel och transporter när gemenskapsmekanismen används.

ORDF avser vid rådet nå politisk överenskommelse om vissa frågor i avvaktan på att förhandlingarna om rättsakten skall avslutas:

- förslaget om finansiering av transporter och materiel vid användning av gemenskapsmekanismen inom respektive utom EU;
- förslaget att utveckling av system för tidig förvarning av Tsunamis och jordbävningar skall vara möjligt med stöd av detta instrument;
- frågan huruvida rättsakten skall ha formen av förordning eller rådsbeslut.

Svensk ståndpunkt

Sverige arbetar aktivt för att samarbetet på räddningstjänstområdet vidareutvecklas och förstärks.

Sverige anser att det är viktigt att det finansiella instrumentet respekterar den överenskomna fördelningen av ansvar mellan olika delar av kommissionen, mellan rådet och kommissionen samt medlemsländernas huvudansvar för området.

Se vidare i bifogad promemoria.

5. SIS II: genomförande av SIS II och slutsatser (Ju)

Avsikten med behandlingen i rådet

Ordförandeskapet och kommissionen vill informera rådet om utvecklingen av SIS II – såväl tekniskt som rättsligt – och presentera den reviderade tidtabellen för projektet. Ordförandeskapet och kommissionen önskar även få mandat för den reviderade tidtabellen och den fortsatta planeringen av den tekniska utvecklingen av SIS II.

Bakgrund

Den tekniska utvecklingen av den andra generationens SIS (SIS II) pågår sedan slutet av 2001 inom ramen för SIS II-kommittén under kommissionens ledning. Parallellt med den tekniska utvecklingen pågår förhandlingar om tre rättsakter (förordning respektive radsbeslut om SIS II samt en förordning om fordonsmyndigheters tillgång till SIS II). Förordningarna skall antas av såväl rådet som Europaparlamentet (medbeslutandeprocédur) medan radsbeslutet endast antas av rådet efter att Europaparlamentet har fått tillfälle att yttra sig över förslaget (konsultationsprocédur).

Tidtabellen för den *tekniska utvecklingen* har länge varit hårt ansträngd och upplevts som orealistisk vilket många medlemsstater inklusive Sverige har påpekat för kommissionen. För att förbättra övergripande planering, styrning och samordning av den tekniska delen av SIS II har en högnivågrupp inrättats och en informell aktionsgrupp planeras för att bättre ta tillvara medlemsstaternas kompetens och öka deras delaktighet i planeringsprocessen. Nyligen har kommissionen presenterat en reviderad tidtabell som medlemsstaterna har godtagit. Den nya tidtabellen innebär att det tekniska färdigställandet av SIS II skjuts fram i drygt ett år; de "gamla" medlemsstaterna beräknas kunna anslutas till SIS II i juni 2008 och de "nya" medlemsstaterna beräknas kunna anslutas i september 2008. En ny tidtabell för hela Schengenanpassningen, även för avskaffandet av de inre gränserna, kommer att presenteras vid rådsmötet som också skall ge mandat för den fortsatta planeringen av SIS II-projektet. Rådsmötet i december 2006 skall därefter fastställa tidsplanen för hävande av den inre gränskontrollen.

Vid RIF den 1 juni och den 24 juli 2006 ingicks en politisk överenskommelse för de tre *rättsakterna* om SIS II. Därefter har diskussioner förts med Europaparlamentet och på rådsarbetsgruppsnivå om rättsakterna. Europaparlamentet beräknas anta de två förordningarna om SIS II i november 2006 och en förutsättning för detta är att enighet även uppnåtts om rådsbeslutet. Därefter kommer de tre rättsakterna att formellt antas av RIF-rådet, preliminärt i december 2006. Sverige med flera medlemsstater har anmält parlamentarisk granskningsreservation mot rådsbeslutet. Inom regeringskansliet pågår för närvarande arbetet med att ta fram en godkännandeproposition om rådsbeslutet.

Frågan har tidigare behandlats under samråd med EU-nämnden den 31 maj 2006 inför RIF-rådet den 1 – 2 juni 2006, och den 14 juli 2006 inför RIF-rådet den 24 juli 2006.

Svensk ståndpunkt

Sverige accepterar den nya tidtabellen för SIS II. Det är viktigt att tidtabellen är realistisk och att medlemsstaterna sluter upp bakom denna. Det är även viktigt att medlemsstaterna är involverade i den tekniska utvecklingen. Sverige välkomnar därför inrättandet av en högnivågrupp och en informell aktionsgrupp som bättre kan styra och samordna den tekniska utvecklingen av SIS II. Sverige understryker samtidigt vikten av att SIS II slutförs enligt den nya tidtabellen så att de nya medlemsstaterna fullt ut kan anslutas till Schengensamarbetet och de inre gränserna kan tas bort.

Sverige välkomnar även att rättsakterna för SIS II snart kan vara färdigbehandlade, såväl i Europaparlamentet som i rådet.

6. En strategi för integrerad gränsförvaltning – utveckling av förvaltningen av de yttre sjögränserna, med beaktande av situationen i Medelhavsområdet / på Kanarieöarna (Ju)

Ävsikten med behandlingen i rådet

Informations- och diskussionspunkt.

Bakgrund

Kommissionen presenterade i maj 2002 ett meddelande om en integrerad förvaltning av de yttre gränserna, vilket innehöll fem huvudsakliga komponenter:

1. Ett gemensamt regelverk
2. Samordning av medlemsstaternas operativa åtgärder
3. Gemensam riskanalys
4. Gemensam utbildning och utrustning
5. Delat kostnadsansvar och en gemensam gränskontrollstyrka

Dessa åtgärder är idag delvis genomförda i form av antagandet av gränskodexen och inrättandet av den europeiska gränskontrollbyrån (Frontex).

För att vidareutveckla den integrerade gränsförvaltningen föreslår nu ordförandeskapet att det antas politiska riktlinjer – en europeisk gränsförvaltningsstrategi – sannolikt i form av rådsslutsatser. Dessa har dock ännu inte presenterats.

Vad gäller denna dagordningspunkts underrubrik, ”utveckling av förvaltningen av de yttre sjögränserna, med beaktande av situationen i Medelhavsområdet / på Kanarieöarna”, har ORDF i skrivande stund inte specificerat vad man avser att fokusera på. Sannolikt kommer diskussionen att röra hur EU (främst genom Frontex) kan bistå Malta, Italien och Spanien i deras ansträngningar att upprätthålla en reglerad invandring samt rädda de människor som riskerar sina liv i sökandet efter bättre levnadsvillkor.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar förslaget om att utarbeta en europeisk gränskontrollstrategi. Gränskontroll syftar till såväl migrationskontroll som brottsbekämpning och Sverige förordar därför att man anlägger ett multidisciplinärt perspektiv på gränskontrollfrågorna, inom de befintliga rättsliga ramarna.

SCIFA (den strategiska kommittén för invandrings- gräns- och asylfrågor) bör fortsätta att diskutera utvecklingen av det integrerade gränsförvaltningssystemet. Diskussionen bör föras tillsammans med Artikel 36-kommittén i frågor som berör brottsbekämpning. Rådet bör diskutera strategiska frågor, medan operativa frågor ska behandlas av Frontex (den europeiska gränskontrollbyrån) och medlemsstaterna själva.

Sverige kan ställa sig bakom att det utarbetas riktlinjer om öppenhet, nationellt samarbete och yttre relationer.

Vad gäller svenska insatser för att avhjälpa den ansträngda situationen i Medelhavsområdet och på Kanarieöarna, så har Sverige hittills inte deltagit i någon gemensam gränskontrolloperation, utan istället bidragit genom att stödja FN:s flyktingkommissariat i Nordafrika. Om Frontex återkommer med en begäran om resurser till en gemensam gränskontrolloperation (sannolikt gällande såväl personal som utrustning), kommer en ny prövning att göras.

Se vidare i bifogad promemoria.

7. Ev. Mandat för förhandling om återtagandeavtal med Makedonien, Serbien, Bosnien-Herzegovina och Montenegro (UD)

Avsikten med behandlingen i rådet
Antagande av förhandlingsmandat.

Bakgrund

Europeiska unionens råd har sedan 2000 gett kommissionen ett antal mandat att förhandla återtagandeavtal med tredje land. Tanken är att dessa återtagandeavtal skall bidra till förbättrad hantering av migrationsströmmar till EU genom utökat samarbete med ursprungsländer och transitländer. Återtagandeavtalen förhandlas av kommissionen på uppdrag av medlemsländerna. Rådet är beslutande i dessa frågor. Hittills har rådet gett kommissionen mandat att förhandla om återtagandeavtal med elva länder. Fyra av avtalen har till dags dato trätt i kraft.

De nu föreslagna mandaten omfattar länderna Serbien, Bosnien och Hercegovina, Makedonien och Montenegro

Svensk ståndpunkt

Sverige stödjer utkastet till förhandlingsmandat.

8. Ev. Mandat för förhandling om viseringsförenklingsavtal med Makedonien, Serbien, Bosnien-Herzegovina, Montenegro och Albanien (UD)

Avsikten med behandlingen i rådet
Antagande av förhandlingsmandat.

Bakgrund

Kommissionen har presenterat ett utkast till förhandlingsmandat även för viseringsförenklingsavtal för Makedonien, Serbien, Bosnien och Hercegovina, Montenegro och Albanien. Viseringsförenklingsavtalen avser att reglera bl.a. viseringsavgifter, förenkling av villkor för att utfärda viseringar, förkortning av handläggningstiden samt eventuella undantag från viseringar.

Den beslutade höjningen av Schengenviseringsavgiften från 35 till 60 Euro kommer att påverka tredjeländer fr.o.m. den 1 januari 2007. Länder som innan dess inlett förhandlingar med EU undantas från höjningen.

Svensk ståndpunkt:

Sverige ser positivt på förhandlingsmandatet, men anser att vissa delar i de föreslagna direktiven för mandaten behöver diskuteras vidare.

9. Kommissionens andra rapport om "visa waiver" reciprocitet gentemot vissa tredjeländer (UD)

Avsikten med behandlingen i rådet

Presentation av rapporten från kommissionen och första åsiktsutbyte.

Bakgrund

Haagprogrammet slog fast att samarbetet om viseringsreciprocitet måste intensifieras. Viseringsreciprocitet innebär att alla EU-medborgare skall åtnjuta viseringsfrihet till alla länder vars medborgare i sin tur kan resa till Schengen-området utan krav på visering. Regelverket inom EU har förändrats såtillvida, att medlemsstaterna nu skall *notifiera* länder som inte tillämpar reciprocitet, varefter det är kommissionens uppgift att påtala och inleda förhandlingar med landet i fråga i syfte att åstadkomma full reciprocitet. Vid mötet förväntas Kommissionen presentera sin andra rapport om de senaste åtgärderna som vidtagits till följd av den modifierade s.k. reciprocitets-ömsesidighetsmekanismen.

Svensk ståndpunkt

Vi välkomnar från svensk sida en andra rapport och en uppdatering från Kommissionen.

10. Ev. Konsultation gällande möjligheten att inleda förhandlingar om viseringsförenklings- och återtagandeavtal med Moldova (UD)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från kommissionen.

Bakgrund

Viseringsförenkling med EU/Schengenstaterna är ett prioriterat mål för Moldavien. RIF-rådet den 24 juli enades om att låta kommissionen tillsammans med medlemsstaterna till mötet i oktober genomföra en analys inför utarbetandet av ett förhandlingsmandat. Mandatet kan senare läggas fram för eventuellt beslut om start av förhandlingar om viseringsförenklings respektive återtagande med Moldavien vid rådsmötet i december.

Inledandet av förhandlingar med EU sker då ett land bedömts uppfylla kriterierna i den gemensamma ansats för viseringsförenklings som antogs 2005. Kriterierna gäller dels reformer på RIF-området och dels att viljan att inleda förhandlingar om återtagandeavtal måste finnas.

Svensk ståndpunkt:

Sverige välkomnar kommissionens rapport om hur det förberedande arbetet för de eventuella förhandlingarna fortskrider.

11. Förslag till rambeslut om överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater (Ju)

Avsikten med behandlingen i rådet

Uppnå politisk överenskommelse om vissa frågor

Bakgrund

Österrike, Finland och Sverige presenterade i januari 2005 ett förslag till rambeslut om överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater. Förslaget syftar till att underlätta och effektivisera dagens samarbete enligt 1983 års Europarådskonvention när det gäller överförande av dömda personer. Rambeslutet bygger på principen om ömsesidigt erkännande och innebär att en dom med ett frihetsberövande straff (för svensk del fängelse, rättspsykiatrisk vård och sluten ungdomsvård) skall erkännas och verkställas i den dömdes hemland.

Om förslaget genomförs kan det förväntas effektivisera handläggningen av överförandeärenden avsevärt. I förslaget finns bestämmelser om bl.a. ett begränsat antal vägransgrunder, införande av tidsfrister för beslut om överförande och själva transporten av den dömda samt begränsad möjlighet för den verkställande staten att ändra den utdömda påföljdens natur eller längd.

Vid rådsmötet den 5-6 oktober förväntas diskussioner föras om det sociala återanpassningssyftet, frågan om överförande av tredjelandsmedborgare, den dömdes samtycke, frågan om anpassning av domslandets påföljd och frågan om verkställighetsreglerna efter ett överförande.

Svensk ståndpunkt

Såsom medinitiativtagare till rambeslutet, stödjer Sverige i huvudsak både dess innehåll och syfte. Sverige verkar i förhandlingarna för ett så stort mervärde som möjligt i förhållande till dagens tämligen tungrodda system om överförande av dömda personer mellan EU:s medlemsstater (enligt 1983 års Europarådskonvention och dess tilläggsprotokoll från 1997). Mervärdet ligger i en förenkling och effektivisering i hanteringen av överförandeärendena.

Se vidare i bifogad promemoria.

12. Ev. Byrån för grundläggande rättigheter (Ju)

Avsikten med behandlingen i rådet

Att ge politisk vägledning för de fortsatta diskussionerna om byrån, bl.a. när det gäller dess kompetens på tredje pelarområdet.

Bakgrund

Europeiska rådet beslutade i december 2003 att det europeiska centrumet i Wien för övervakning av rasism och främlingsfientlighet, EUMC, skall utvidgas till en byrå för grundläggande rättigheter. Förhandlingar om

rådsförordning om inrättandet av byrån pågår i ad hoc rådsarbetsgruppen för grundläggande rättigheter och medborgarskap. Målet är att byrån blir operativ den 1 januari 2007.

Kommissionen presenterade sitt förslag till rådsförordning i juli 2005. Enligt förslaget skall byrån ge stöd och sakkunskap i fråga om grundläggande rättigheter till berörda institutioner, organisationer, kontor och byråer inom gemenskapen och dess medlemsstater i samband med genomförandet av EU:s lagstiftning, för att hjälpa dem att till fullo respektera de grundläggande rättigheterna när de vidtar åtgärder inom sina behörighetsområden.

Sverige har tillsammans med andra medlemssländer fört fram vikten av byråns oberoende och öppenhet. Sverige och två av dessa länder har också arbetat för att dubbelarbete undviks och då särskilt i förhållande till existerande system som redan arbetar med mänskliga rättigheter, såsom Europarådet. Vidare har Sverige drivit frågan om en aktiv dialog mellan byrån och enskilda organisationer och övriga civila samhället liksom jämställdhetsfrågorna.

Svensk ståndpunkt

Sverige välkomnar bildandet av en byrå för grundläggande rättigheter på EU-nivå och anser att detta bör leda till ett ökat skydd för de grundläggande rättigheterna inom unionen. Sverige anser att byråns mervärde skulle öka väsentligt om den gavs mandat att verka inom ramen för avdelning VI FEU (polisärt och straffrättsligt samarbete).

Se vidare i bifogad promemoria.

13. Ändrat förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om straffrättsliga åtgärder till skydd för immateriella rättigheter (Ju)

Ävsikten med behandlingen i rådet

I första hand att besluta om förhandlingsarbetet skall fortsätta eller om EG-domstolens avgörande i det s.k. fartygsföroreningsmålet skall avvaktas.

Bakgrund

Syftet med direktivförslaget är att detta skall bidra till att stärka skyddet mot intrång i immateriella rättigheter som sker uppsåtligen i kommersiell omfattning.

Det nuvarande direktivförslaget presenterades i maj 2006 och ersatte två tidigare förslag på området som utgjordes av dels ett förslag till direktiv, dels ett förslag till rambeslut. Skälet till att kommissionen drog tillbaka de två ursprungliga förslagen och istället presenterade regleringen i ett direktivförslag är att kommissionen anser att det följer av EG-

domstolens avgörande den 13 september 2005 i C-176/03, den s.k. miljödomen, att de nu föreslagna åtgärderna omfattas av EG-fördraget och därför skall läggas som ett direktivförslag och inte till någon del som ett förslag till rambeslut. I sak innebär direktivförslaget mycket få ändringar jämfört med de först presenterade förslagen.

Kommissionen menar att miljödomen är överförbar på andra politikområden i EG-fördraget. Kommissionen tycks även mena att domen öppnar för all form av straffrättslig reglering i förstapelarinstrument om förutsättningarna i avgörandet föreligger.

I princip samtliga medlemsstater, däribland Sverige, är negativt inställda till kommissionens tolkning av miljödomen och anser att denna leder för långt. Kommissionen har den 8 december 2005 väckt en ogiltighetstalan mot rådet och yrkat att EG-domstolen skall ogiltigförklara rambeslutet om fartygsföreningar eftersom detta, enligt kommissionens uppfattning, rätteligen borde ha antagits inom ramen för EG-fördraget (mål 440/06).

Under det österrikiska ordförandeskapet påbörjades en genomgång i sak av de ursprungliga förslagen. Ordförandeskapet har nu, i syfte att få politisk vägledning, ställt tre frågor till rådet.

- 1) Finns det ett behov av ytterligare straffrättsliga åtgärder på immaterialrättsområdet?
- 2) Ska utgången i EG-domstolens mål 440/06 om ogiltigförklarande av rambeslutet om fartygsföreningar inväntas innan förhandlingarna fortsätter?
- 3) Om förhandlingsarbetet skall fortsätta nu, vilket tillämpningsområde bör förslaget då ha?

Svensk ståndpunkt

Sverige gör bedömningen att miljödomen inte är direkt överförbar på det immaterialrättsliga området och motsätter sig därför att det nuvarande förslaget antas i den form det presenterats. Sverige har en mängd synpunkter på förslaget i sak. Flera av dessa är dock beroende av på vilken rättslig grund förslagen antas.

Se vidare i bifogad promemoria.

14. Utkast till rambeslut om beaktande av fällande domar avkunnade i Europeiska unionens medlemsstater vid ett nytt brottmålsförfarande i en medlemsstat

Avsikten med behandlingen i rådet

Att träffa politisk överenskommelse om vissa frågor, bl.a. den dömdes samtycke, anpassning av domslandets påföljd och verkställighetsreglerna efter ett överförande.

Bakgrund

Europeiska rådet antog år 2000 ett åtgärdsprogram för genomförande av principen om ömsesidigt erkännande av domar i brottmål. I programmet föreskrivs ”antagande av ett eller flera instrument med fastställande av principen att en domare i en medlemsstat bör kunna beakta lagakraftvunna brottmålsdomar avkunnade i andra medlemsstater när han gör en bedömning av brottslingens förflutna, inbegripet återfall, och för att fastställa vilken typ av straff som skall utmätas och hur det skall avtjänas”. Förslaget innebär att varje medlemsstat vid ett nytt brottmål skall tillerkänna tidigare fällande domar som avkunnats i andra medlemsstater motsvarande rättsliga verkningar som inhemska domar.

Detta förslag har visst samband med ett annat förslag till rambeslut, nämligen rambeslutet om utbyte av information ur kriminalregister.

Svensk ståndpunkt

Sverige stöder förslaget som främjar en mer rättvis ordning eftersom tidigare domar kan beaktas på ett mer enhetligt sätt. Förslaget ligger i linje med motsvarande regler, som tillkom på svenskt initiativ, om att man skall kunna beakta tidigare avgöranden i fråga om bl.a. penningförfalskning avseende de brott som behandlas i rambeslutet av den 29 maj 2000 om förstärkning av skyddet mot förfalskning i samband med införandet av euron genom straffrättsliga och andra påföljder.

Se vidare i bifogad promemoria.

15. Övrigt

GEMENSAMMA KOMMITTÉN PÅ MINISTERNIVÅ

1. Godkännande av den preliminära dagordningen

Se bifogad preliminär dagordning.

2. SIS II (Ju)

Se under punkt 5 ovan.

3. *Ev.* Förslag till förordning om VIS–Viseringsinformationssystemet (UD)

Avsikten med behandlingen i rådet

Information från ordförandeskapet och kommissionen om den fortsatta tidsplanen för VIS.

Bakgrund

VIS-förordningen, som innebär en rättslig ram för det nya viseringsinformationssystemet VIS, har förhandlats sedan kommissionen lade fram sitt förslag i slutet av 2004. I november 2005 kom Europaparlamentets utkast till rapport som innehåller en rad ändringsförslag på centrala områden.

Svensk ståndpunkt

Den svenska inställningen hittills har legat nära kommissionens ursprungsförslag. Sverige har verkat för en snar överenskommelse med Europaparlamentet så att förordningstexten ska kunna antas och projektet inte försenas ytterligare. På svensk sida ligger vi väl framme med de interna förberedelserna och vi hade stått redo att påbörja utrullningen i mars 2007.

4. En strategi för integrerad gränsförvaltning (Ju)

Se under punkt 6 ovan.

Övrigt**Lunchdiskussion: Afghanistan och narkotika***Avsikten med behandlingen i rådet*

Diskussionspunkt

Bakgrund

Under det senaste året har säkerhetssituationen i Afghanistan förvärrats och förändrats. Oroligheterna förekommer framförallt i de södra och östra delarna av landet där talibanrörelsen blivit aktivare i sina attacker. Natos militära överbefälhavare har medgivit att striderna i söder har varit intensivare än förväntat och efterfrågade i början av september förstärkningar till Natos operationer i södra Afghanistan. Samtidigt kommer det talibanrelaterade våldet närmare Kabul. Andelen självmordsdåd har ökat. Talibanernas ökade aktivitet beror på förbättrad finansiering, viss omorganisering samt osäkerhet över utvecklingen bland civilbefolkningen. ISAF:s (International Assistance Security Force) övertagande av operationerna i de södra delarna har även föranlett ökad talibanaktivitet. Sedan ISAF tog över befälet för operationerna i södra Afghanistan från den amerikansk-ledda Operation Enduring Freedom den 31 juli har drygt 20 NATO-soldater dödats i strider med oppositionsstyrkor.

Samtidigt förekommer våldshandlingar och oroligheter som inte är relaterade till talibanrörelsen. Detta våld har sitt ursprung i organiserad kriminalitet (framförallt narkotikaproduktionen) och uppgörelser mellan krigsherrar.

Narkotikafrågan i Afghanistan har diskuterats vid flera internationella konferenser om Afghanistan och vid London konferensen i januari 2006 hölls en särskild session om hur man kan hantera narkotikaproduktionen i Afghanistan. EU har i flera policydokument framhållit vikten av att bekämpa narkotikaproduktionen i Afghanistan. Vid RIF-rådet den 1-2 december 2005 antog rådet slutsatser med denna innebörd och vid RIF-rådet den 1-2 juni 2006 antog rådet ett s.k. Action Oriented Paper om Afghanistan som ett utflöde av EU:s strategi för yttre förbindelser.

Svensk ståndpunkt

Narkotikaproblematiken är ett allvarligt hot mot utvecklingen i landet. Det internationella samfundet ska bidra till insatser mot narkotika men det är avgörande att afghanska myndigheter känner ett tydligt ansvar för att leda insatserna. Sverige stödjer därför rådsslutsatserna från december 2005 och det Action Oriented Paper som togs fram under våren 2006. Det är centralt att alternativa inkomstkällor kan utvecklas. Långsiktigt hållbar utveckling på landsbygden är nödvändig för att skapa incitament för befolkningen att sluta odla vallmo. Insatser för att stärka polis och rättsväsendet är likaså av vikt och fokus bör ligga på ledande individer i narkotikahanteringen.

Se vidare i bifogad promemoria.